

Vogeltrektocht Sint Philipsland 28 november 2017

13 personen hadden zich aangemeld voor de jaarlijkse vogeltrektocht. Op het laatste moment een afmelding zodat er nog twaalf personen, keurig op tijd, bij het verzamelpunt, de Salamander, stonden. Het weer was, om vogels te spotten, niet ideaal met windkracht 6 aan de kust maar het was droog. Vooruit met de geit, Ken en Genieters zijn buitenmensen en de stemming leed er niet onder. Kees, onze gids vandaag, vertelde met zijn inleidend praatje over onze bestemming, het eiland Sint Philipsland en de te volgen route.

Vandaag gingen we de schorren, gorzen en slikken rond het eiland bezoeken. Deze vallen binnen het gebied van het nationaal park De Oosterschelde. Het vaste land van het eiland zelf valt buiten het park. De grens is de dijk rond het eiland. Om natuur te zien en te beleven is alleen de kuststrook de aangewezen plaats. Het vaste land wordt opgeslokt door grootschalige landbouw. Verder is het eiland totaal niet op toeristen ingericht. Een voordeel is dat het dan rustig is, een nadeel, het vinden van horeca voor de middag lunch. Het eiland is door inpoldering ontstaan in de 17-18 eeuw. Kapitein Frederik Del Campo, een invloedrijke militair, heeft onder het bewind van koning Willem 1 en 2 het eiland zijn huidige vorm gegeven en het tweede dorp in grootte de naam gegeven van zijn vrouw Anna Jacoba. Die naam klinkt voor vele bekend in de oren want wanneer de pont Jacoba polder - Zijpe uit de vaart werd genomen door slechte weersomstandigheden werd dit keer op keer via de radio bekend gemaakt.

De rit naar Sint Philipsland ging richting Zierikzee en voor Willemstad namen we afslag Dinteloord/Steenbergen, een mooie nieuwe weg tot afslag Sint Philipsland. Na de brug over het Rijn-Schelde kanaal reden we bij de rotonde rechtsaf naar de Philips-dam. Helaas was het kijkpunt dat we daar wilde bezoeken afgesloten door werkzaamheden. Jammer maar niet getreurd, op naar de volgende stop de Rammegors. Op het gors blies een stevige noorden wind. Dat maakte dat veel vogels zich schuil hielden in de beschutting. Plotseling stegen lepelaars uit het niets op. We telden er twaalf. Deze zijn zich aan het voorbereiden voor de lange tocht naar het zuiden. Ook de ijsvogel schoot als een flits langs en liet zich even bewonderen. Verder zagen we de zilver- en kokmeeuw, een groot aantal kleine - en grote zilverreigers, de wulp, rotgans, spreeuw, slobend, graspieper, aalscholvers, zwarte kraai, grauwe ganzen, bergeend, blauwe reiger en een watersnip die geschrokken opvloog.

Van de foeragerende vogels die te ver weg zaten konden we helaas geen juiste benaming geven. Verder op naar ons volgende kijkpunt. De aangekondigde route die we in het voorprogramma bekend maakte gingen we in de omgekeerde richting rijden i.v.m. het opkomend tij.

Het volgende kijkpunt Het Stinkgat en telpunt Annaland.

Eerst een bakje koffie. Op het parkeerterreintje stonden we wat beschut en konden we bekomen van de geselende wind. Zitbanken ontbraken dus het bakje leut moest uit de hand. De volgende soorten konden we hier bewonderen. Een groot aantal kol - en grauwe ganzen, rotgans, brandgans, nijlgans en als kers op de taart een groep toendrarietganzen. Even een moment van onzekere waarneming, zou het de kleine rietgans zijn? Al gauw was die onzekerheid weg genomen toen ze uit de dekking kwamen. Een telescoop is daarbij een onmisbaar instrument. Verder hadden we nog 2 zwarte zwanen, pijlstaart, middelste zaagbek, goudplevieren, bonte strandloper, tureluur, visdief, krakeend, knobbelzwaan, wilde eend, wintertaling, smienten, slobbeenden, pimpelmees, vinken en een groep kramsvogels gespot. Terug bij de auto naar de volgende stop. Niet gepland maar we hadden nog wat tijd over. Op de dijk van de Oosterschelde die uitkeek op Sint Philipsland. Vele soorten op de slikken die we al eerder gespot hadden. Ekster, zilverplevier, steenloper en torenvalk konden we aan ons lijstje toevoegen.

De deelnemers begonnen zich te roeren. Er moest eerst gegeten worden en de fanatieke vogelspotters werden op rapport geroepen om zich naar de enige horeca gelegenheid te begeven die de magen tot zwijgen moesten brengen. Onze horeca gelegenheid van deze keer had niet bepaald een eigentijdse inrichting. Alsof we met een tijdmachine terug gebracht werden naar de jaren '70. Wel weer een geluk voor ons, na een wat ongemakkelijke lange periode van wachten waren de bestelde maaltijden ook ouderwets klaargemaakt. Hier in het boerenland geldt: Wat de boer niet kent

Allemaal voorzien van een volle maag zetten we onze tocht voort naar Rumoirtschorren. Zoals we voorzien hadden is het nu afgaand tij en een groot deel van slikken zijn droog gevallen. Toch namen we niet de aantallen vogels waar die normaal op zo'n moment zouden moeten foerageren. De harde wind is nog wat aangewakkerd en telescoop is bijna niet stil te houden. Vogels zoeken dan een schuilplaats op. Een grote groep Kievieten streek neer achter de dijk.

Met het volgen van deze groep werd een buizerd waargenomen, dat bij nader inzien een bosje stro was. Niet iedereen was overtuigd maar de telescoop bracht weer uitkomst.

In een flits een valkachtige vogel laag over het gors. Enkele soorten vlogen verschrikt op. Slechts enkele seconden in beeld. We noteerden een slechtvalk al heeft niemand hem goed kunnen zien. Als meerdere meningen elkaar overlappen en vogel is maar enkele seconden in beeld dan nemen we aan dat de soort is waargenomen. We zagen enkele honderden witte stippen aan de horizon. Bergeenden onderaan de rand van de dijk aan de overzijde. Zilver of goud plevieren, in grote getallen aanwezig, waren als soort voor ons niet te onderscheiden. De afstand was te groot en het was te donker. Boven de schorren was het opmerkelijk rustig. Een enkele meeuw trotseerde de wind. Verder de nog niet genoteerde soorten, merel, groenpootruiter, dodaars, wilde eend, meerkoet, buizerd, heggenmus en scholekster. We reden de weg die achter de Oosterschelde dijk ligt tegen tegen de klok in af. Een kleine twintig kilometer is er nog te gaan met drie stops. Het weer werd steeds onrustiger en het dreigde te gaan regenen.

Bij het bosje van Klompé met zijn eendenkooi maakten we op de dijk een korte stop. Deze eendenkooi uit 1880 die eigendom is van het Zeeuwslandschap is een van de vier nog overgebleven vangkooien in Zeeland. Hij is destijds aangelegd in een getijden kreek die met het inpolderen binnendijks kwam te liggen. Zeeuwse vangkooien onderscheiden zich in de vroegere periode dat er zogenaamd blauwgoed werd gevangen. Dat zijn soorten die vallen onder de wintergasten. Voor een bezoek is hij alleen in de zomermaanden toegankelijk.

Het weer werd er niet beter op. Met nog enkele geplande stops te gaan was het een verademing om terug plaats te nemen in de auto. We reden wel de route af. Bij de korte stops werden geen nieuwe soorten meer waargenomen. De regen, opgejaagd door de wind, maakte dat we de tocht voortijdig afsloten. Na de laatste stop namen we van elkaar afscheid en reed ieder in zijn eigen tempo terug naar huis.

de

Een verkort einde van de dag maar wat we deze dag weer hebben waargenomen maakt het toch weer een onvergetelijke vogeltrektocht.

Namens de vogelwerkgroep uw gids van deze dag,

Kees van Dongen

Natuurvereniging Ken en Geniet